

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

កាលប្បវត្តិ

ស្តីពីការកើតឡើង និងធ្លាក់ចុះនៃអំណាចរបស់របបខ្មែរក្រហម

ប្រែសម្រួលដោយ គ្រី ស៊ុយហៀង កែសម្រួលដោយ ញាណ សុជាតិ

ទសវត្សរ៍ ៤០

ចលនាកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា បានកើតចេញពីចលនាស៊ុប្រឆាំងនឹងអាណានិគមបារាំង ។

ទសវត្សរ៍ ៦០

សម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ បានហៅឈ្មោះក្រុមកុម្មុយនីស្តដែលប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គថា «ខ្មែរក្រហម» ។ ឈ្មោះជាផ្លូវការរបស់ក្រុមនេះគឺ «បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា» ។

ឆ្នាំ ១៩៦៣

ប៉ុល ពត បានក្លាយទៅជាលេខាបក្ស និងជាមេដឹកនាំនៃបក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ។

ខែមីនា ឆ្នាំ ១៩៧០

ការកើតឡើងនៃសង្គ្រាមស៊ីវិលនៅកម្ពុជា ។ លោកសេនាប្រមុខ លន់ នល់ និងសហការីរបស់គាត់ដែលនិយមអាមេរិកបានធ្វើរដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុចេញពីព្រះប្រមុខរដ្ឋដោយជោគជ័យ ។

ឆ្នាំ ១៩៧៣

ខ្មែរក្រហមបានក្លាយទៅជាអ្នកដឹកនាំសំខាន់បំផុតមួយនៅក្នុងសង្គ្រាមស៊ីវិល ហើយសមាជិកភាពរបស់ខ្លួនក៏កើនឡើងដែរ ដោយសារតែមានប្រជាជនជាច្រើនបានខឹងសម្បាញនឹងរបប លន់ នល់ ។ នៅពេលនេះផងដែរ ប៉ែតសិបប្រាំភាគរយនៃទឹកដីប្រទេសកម្ពុជាត្រូវបានធ្លាក់ក្រោមការត្រួតត្រារបស់ខ្មែរក្រហម ។

ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥

ខ្មែរក្រហមបានកាន់កាប់ទីក្រុងភ្នំពេញទាំងស្រុង ។ ប៉ុន្មានថ្ងៃបន្ទាប់មក ខ្មែរក្រហមបានបង្ខំប្រជាជនប្រហែលជាជាងពីរលាននាក់ ដែលរស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញនិងបណ្តាទីប្រជុំជនផ្សេងៗទៀត ឲ្យចេញទៅរស់នៅទីជនបទដើម្បីធ្វើការងារស្រែចម្ការ ។ នៅពេលជម្លៀសនោះ គឺមានប្រជាជនរាប់ពាន់នាក់បានស្លាប់បាត់បង់ជីវិត ។ ដោយសារ

តែបែបនេះហើយ ក្នុងរដ្ឋនិងគោលនយោបាយផ្សេងៗទៀតនោះ ទើបធ្វើឲ្យប្រជាជនជាង ពីរលាននាក់បានស្លាប់ក្នុងអំឡុងរយៈពេលខ្លះៗប្រហែលជាពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ ។

ឆ្នាំ១៩៧៦

បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជាបានបង្កើតនូវរដ្ឋកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ហើយបានសរសេរនូវគម្រោងលើកទីមួយរបស់ខ្លួនគឺ « ផែនការបួនឆ្នាំ » ដែលតម្រូវឲ្យមានការប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនទាំងអស់ដាក់ជារួម និងដល់អត្ថិភាពចម្បងបំផុតរបស់ជាតិទៅលើការដាំដុះស្រូវ ។ ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបត្រូវបានតម្រូវឲ្យប្រមូលកម្មសិទ្ធិឯកជនទាំងអស់របស់ខ្លួនដើម្បីដាក់ប្រើប្រាស់ជារួម ។ ក្រុមគ្រួសារត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នា ហើយប្រជាជនទាំងអស់ត្រូវបានដាក់ឲ្យធ្វើការងារជាក្រុម ។ គោលបំណងរបស់គម្រោងផែនការបួនឆ្នាំ គឺដើម្បីសម្រេចឲ្យបាននូវផលិតផលសម្រាប់ជាតិជាមធ្យមចំនួនបីតោនក្នុងមួយហិកតា ។ ដើម្បីសម្រេចនូវគោលបំណងនេះ ប្រជាជនកម្ពុជាភាគច្រើនត្រូវបានបង្ខំឲ្យធ្វើការដាំដុះប្រេងកាត់ស្រូវរយៈពេលដប់ពីរម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ ដោយមិនបានសម្រាក ឬក៏ទទួលបានអាហារឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ទេ ។

ចុងឆ្នាំ១៩៧៧

ដម្លោះបានដុះឡើងវិញប្រទេសកម្ពុជា និងរៀនណាម ។ ប្រជាជនរាប់ម៉ឺននាក់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅច្បាំង ហើយរាប់ពាន់នាក់បានស្លាប់ ។

ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៧៨

កងទ័ពរៀនណាម និងកងកម្លាំងរណសិរ្សសាមគ្គីសង្គ្រោះជាតិកម្ពុជាបានវាយសម្រុកចូលប្រទេសកម្ពុជា ។

ថ្ងៃទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩

កងទ័ពរៀនណាមបានដណ្តើមកាន់កាប់ទីក្រុងភ្នំពេញ ។ មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមបានរត់ភៀសខ្លួនទៅខាងលិចប្រទេស ហើយបានរៀបចំស្តារកម្លាំងរបស់ខ្លួនឡើងវិញនៅក្នុងទឹកដីថៃ ។

ពីឆ្នាំ១៩៧៩ ដល់ ឆ្នាំ១៩៩០

អង្គការសហប្រជាជាតិទទួលស្គាល់រដ្ឋាភិបាលខ្មែរក្រហមថា ជាតំណាងស្របច្បាប់តែមួយគត់របស់កម្ពុជា ។

ឆ្នាំ១៩៨២

ខ្មែរក្រហមបានបង្កើតនូវរដ្ឋាភិបាលចម្រុះត្រីភាគី ។ នៅភ្នំពេញឯណោះវិញ រៀតណាមបានជួយបង្កើត
រដ្ឋាភិបាលថ្មីមួយគឺ “សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា” ដែលបានដឹកនាំប្រទេសកម្ពុជា អស់រយៈពេល
មួយទសវត្សរ៍ ។

ឆ្នាំ១៩៧០

កងទ័ពរៀតណាមបានដកថយចេញពីប្រទេសកម្ពុជា ។

ថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧១

រាល់ភាគីដម្លោះកម្ពុជាទាំងអស់ បានយល់ព្រមចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពនៅទីក្រុងប៉ារីស
ហើយបានយល់ព្រមទ្វេភាគីការរៀបចំការបោះឆ្នោតជាតិមួយ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អាជ្ញាធរបណ្តោះ
អាសន្នអង្គការសហប្រជាជាតិនៅកម្ពុជាហៅកាត់ថា “អ៊ុនតាក់” ។ ក្រុមខ្មែរក្រហមបានធ្វើពហិការមិនចូលរួមការ
បោះឆ្នោតជាតិដែលរៀបចំឡើងដោយអ៊ុនតាក់ ហើយបដិសេធមិនព្រមរំសាយកងទ័ពរបស់ខ្លួនឡើយ ។

ឆ្នាំ១៩៧៣

រដ្ឋាភិបាលថ្មីមួយដែលត្រូវបានហៅថា “រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា” ត្រូវបានបោះឆ្នោតឲ្យឡើងកាន់កាប់អំណាច ។
កងទ័ពខ្មែរក្រហមបានបន្តវាយប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងកងកម្លាំងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា អស់រយៈពេលជាច្រើន
ឆ្នាំបន្តទៀត ។

ឆ្នាំ១៩៧៤

ប៉ុល ពត បានស្លាប់ ។ មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមជាន់ខ្ពស់ផ្សេងៗ បានចុះចូលនៅឆ្នាំ១៩៧៤ ។

ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៧

តា ម៉ុក ដែលជាមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមតែម្នាក់គត់ដែលបដិសេធមិនព្រមចុះចូលជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវ
បានចាប់ខ្លួន ។

ឆ្នាំ១៩៧៧

ចលនាខ្មែរក្រហមបានរដ្ឋបាលរំលំទាំងស្រុង ។ មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមទាំងអស់ ខ្លះបានចុះចូលនឹងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ខ្លះទៀតត្រូវបានចាប់ខ្លួនឬក៏ស្លាប់ ។